

Nr 288.

Av herrar **Staxäng** och **Utbult**, om nedsättning av tullen på nylonkabel.

Våra havsfiskare synas i allt större utsträckning komma att använda sig av nylonkabel i stället för den traditionella av kokosfiber. Tross av sistnämnde material är visserligen mycket praktisk för sitt ändamål, den är mjuk och fjädrande och utomordentligt stark och pålitlig även vid synnerligen hårda påkänningar, men den överträffas likväl av det konstgjorda fibermaterialet därigenom att nylonkabeln är både smäkrare och mera öom samtidigt som den är betydligt mera lätthanterlig under arbetet, lätt att stuva undan på däck, lätt att göra ut. Medan en ordinär grästross behöver mäta tolv tum i omkrets för att hålla inför påfrestningarna under svår storm, medan båten rider för ankar, dricker till sig mycket vatten och är svårhanterlig, när man skall ta hem den, kan man ledigt klara sig under enahanda förhållanden med en modern nylonkabel, som mäter endast fyra tum i omkrets, *inte* tar till sig vatten och *inte* påverkas av exempelvis olja eller syra.

På privat initiativ introducerades nyligen nylonkabeln i snurrevadsfisket, och erfarenheterna på fiskarhåll ha blivit så positiva, att åtskilliga båtägare bestämt sig för eller överväga att skaffa sig nylonkabel i stället för de vanliga grästrossarna. Emellertid kännas de nu utgående tullavgifterna om 15 kronor kilot mycket betungande, allra helst som det i tider av sjunkande lönsamhet för fisket gäller att hårdare än eljest hålla omkostnadskontot nere. För en sådan 15 famnar lång nylonkabel innebär tullen en extrautgift på inte mindre än 225 kronor. Visserligen har fiskaren möjlighet att redan nu förvärva den billigare genom att anlita något provianteringsfrilager, men den omvägen innebär dock en omständig procedur, som också verkar onödigt prissfördyrande, vartill kommer onödig tidsspillan och pappersexercis för alla parter. En väsentlig nedsättning av tullavgiften vore den rätta utvägen. Med tanke på bl. a. tullskyddet för den inhemska tillverkningen av nylonkabel för fiskebruk, som av allt att döma kommer i gång inom en snar framtid, synes det lämpligt att inte helt slopa tullen men nedsätta den till högst fem kronor kilot.

För att förebygga eventuellt missbruk bör den lägre tullsatsen avse endast nylonkabel på fyra tum och däröver i omkrets. Det är nämligen endast dessa dimensioner, som kunna komma i fråga för fiskebruk.

Med stöd av vad sålunda anförts få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta nedsättning av tullen på nylonkabel, som är avsedd för fiskebruk och i omkrets mäter minst fyra tum, till 5 kronor för kilogram samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig författningsändring.

Stockholm den 25 januari 1952.

Ernst V. Staxäng.

Birger Utbult.

Nr 289.

Av herr **Hjalmarson m. fl.**, med förslag till sparförordning.

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 217.)

Stockholm den 25 januari 1952.

Martin Skoglund.

Folke Kyling.

Jarl Hjalmarson.

Erik Hagberg.

E. Birke.

Elis Håstad.

Ernst V. Staxäng.